

ZOFIA STĄPOR (1920-2014)

Urodziła się 2 stycznia 1920 w Krakowie. Była jedyną córką Emila Stąpora, notariusza, i Marii z Gawrońskich. Egzamin dojrzałości typu humanistycznego zdała 21 maja 1938 w prywatnym Gimnazjum SS. Urszulanek. Rozpoczęła w roku akademickim 1938/39 naukę na 3-letnich Wyższych Kursach Ogrodniczych przy Wydz. Rolniczym UJ przerwał wybuch 2. wojny światowej. Pracowała w l. 1940-43 jako maszynistka w kancelarii notarialnej; w r. 1941 ukończyła 6. miesięczny kurs handlowy, a w roku następnym podjęła studia na wydz. Humanistycznym tajnego Uniwersytetu Jagiellońskiego, z zakresu historii; ukończyła je po wojnie. Stopień magistra uzyskała na podstawie pracy „Walery Wielogłowski w Krakowie w l. 1848-1865”, napisanej pod kierunkiem Henryka Mościckiego i złożonego 21 lutego 1951 egzaminu. W l. 1952-53 pracowała w Pracowni Bibliografii IBL w Krakowie, następnie do końca lutego 1958 w Ossolineum. 1 marca 1958 podjęła pracę w Zakładzie Dokumentacji IH PAN w Krakowie, na stanowisku adiustatorki. W redakcji PSB zajmowała się korektą życiorysów z zakresu historii nowożytnej i najnowszej, koordynowała też całość czynności adiustacyjno-korektorskich w dziale wydawniczym Słownika. W r. 1974 zdała egzamin na dokumentalistę dyplomowanego, od 1 I 1980 do końca roku 1983 pracowała na stanowisku starszego dokumentalisty dyplomowanego.

Związana z duszpasterstwem akademickim w Krakowie, ze środowiskiem, któremu przewodził ks. Karol Wojtyła, a także ks. Jan Pietraszko, była w 2. połowie l. 60-tych, wraz z Janiną Bieniarzówną, Danutą i Jerzym Ciesielskimi współorganizatorką polskiej filii powstałego w r. 1943 we Włoszech ruchu Focolari, a następnie jego wierną uczestniczką i działaczką.

Zmarła 14 kwietnia 2014 w Krakowie, w wieku 94 lat; spoczywa na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.